

ŞARKILARIN HİKAYELERİ

EDİZ

HAFIZOĞLU

Kimse Bilmez

Bu parçayı bir belgesel müziği olarak yazdım. Böyle bir planım yoktu ama bana gelen belgesel özetindeki sayfaların bir bölümünde oturup ağlamıştım.

Cem Fakir'in çektiği "Esaret Günlüğü" belgeseli için müzikler yazıyordum. Bulgaristan'da doğmuş ve Türkiye tarafına göçmüş bir askerin hikayesiydi. Osmanlı dönemi. Bu asker, adını şu anda hatırlayamıyorum, üç savaş görüyor ve ikisinde de esir düşüyor. Balkan Savaşı, Birinci Dünya Savaşı ve Kurtuluş Savaşı. Savaşa gidiyor, geri döndüğünde köyünde her şey değişmiş oluyor, o büyüyor. Birini seviyor, yuva kuracaklar, yine savaşa gidiyor, esir düşüp bu sefer hangi ülkenin esiri ise onu o tarafa götürüyorlar. Birinde Mısır'da bir esir kampına götürülüyor, diğerinde Avrupa'da başka bir esir kampına. Döndüğünde sevdiği kız başkası ile evlenmiş ve çocukları bile olmuş, öldü zannediyorlar. Diğerinden döndüğünde ailesinden kimsenin yaşamadığını görüyor. Yani aslında bu kişi hiç varolmamış gibi etrafında her şey akıp gidiyor, o sadece izliyor. Kendi çektikleri apayrı bir konu. En son da Bulgaristan'a dönüp öğretmenlik yapıyor ve eceliyle ölüyor.

Kimse Bilmez şarkısının sözlerini sanki kendisi yazmış, onun ağzından söylenmiş gibi hayal edip yazdım.

Benim için en sert hikayelerden biridir.

İnsan ne ile yaşar?

İnsan ne için yaşar?

Burada Tolstoy'u anmadan geçemeyeceğim.

Ruhu şâd olsun, umarım bir yerlerde çok daha mutludur.